DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

14. juni 2007 *

I sag C-56/06,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) ved afgørelse af 31. januar 2006, indgået til Domstolen den 2. februar 2006, i sagen:

Euro Tex Textilverwertung GmbH

mod

Hauptzollamt Duisburg,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne R. Schintgen, A. Tizzano (refererende dommer), A. Borg Barthet og E. Levits,

* Processprog: tysk.

generaladvokat: E. Sharpston
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Euro Tex Textilverwertung GmbH ved Rechtsanwalt A. Gläser

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved J. Hottiaux og B. Schima, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 25. januar 2007,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Europaaftalen om oprettelsen af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side, godkendt ved Rådets og Kommissionens beslutning 93/743/EF, EKSF, Euratom af 13. december 1993 (EFT L 348, s. 1, herefter »associeringsaftalen«), og særligt artikel 7, stk. 1, litra

b), i protokol 4 til denne aftale, som ændret ved afgørelse nr. 1/97 truffet af Associeringsrådet mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side den 30. juni 1997 (EFT L 221, s. 1, herefter »protokol nr. 4«).

2 Anmodningen er indgivet i forbindelse med en sag mellem selskabet Euro Tex Textilverwertung GmbH (herefter »Euro Tex«) og Hauptzollamt Duisburg (toldkontoret i Duisburg, herefter »Hauptzollamt«) vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt oprindelsesbeviser fremlagt med henblik på udførsel af brugte tekstilprodukter til Polen var korrekte.

Fællesskabsbestemmelser

3 Protokol nr. 4 fastlægger begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og indeholder bestemmelser vedrørende administrativt samarbejde.

4 Artikel 2, stk. 1, i protokol nr. 4 bestemmer:

»Med henblik på anvendelsen af aftalen anses følgende produkter for produkter med oprindelse i Fællesskabet:

a) produkter, der fuldt ud er fremstillet i Fællesskabet i den i artikel 5 i denne protokol fastlagte betydning

b) produkter, der er fremstillet i Fællesskabet, og som indeholder materialer, der ikke fuldt ud er fremstillet i Fællesskabet, dog på betingelse af, at disse materialer har undergået en tilstrækkelig bearbejdning eller forarbejdning i Fællesskabet i den i artikel 6 i denne protokol fastlagte betydning

[...]«

5 Protokollens artikel 6 bestemmer:

»1. Ved anvendelsen af artikel 2 anses produkter, som ikke er fuldt ud fremstillet, for at have undergået tilstrækkelig bearbejdning eller forarbejdning, når betingelserne på listen i bilag II er opfyldt.

[...]

3. Stk. 1 og 2 gælder med de i artikel 7 fastsatte undtagelser.«

6 Endelig har artikel 7 i protokol nr. 4 følgende ordlyd:

»1. Med forbehold af stk. 2 anses følgende bearbejdninger eller forarbejdninger for utilstrækkelige til at give produkterne oprindelsesstatus, uanset om betingelserne i artikel 6 er opfyldt:

[...]

b) enkle foranstaltninger som afstøvning, sigtning, sortering, klassificering, sammenstilling (herunder samling i sæt), vask, maling og tilskæring

[...]«

7 Det bemærkes, at artikel 7 i protokol nr. 4 er blevet ændret med virkning fra den 1. januar 2001 ved afgørelse nr. 4/2000 truffet af Associeringsrådet EU-Polen den 29. december 2000 om ændring af protokol 4 til Europaaftalen med Polen om definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde (EFT 2001 L 19, s. 29, herefter »den ændrede protokol nr. 4«).

8 Artikel 7, stk. 1, litra j), i den ændrede protokol nr. 4, som delvis erstatter artikel 7, stk. 1, litra b), i protokol nr. 4, indeholder ikke længere en henvisning til »enkle foranstaltninger«, men nævner i stedet kun »sigtning, sortering, klassificering, tilpasning (herunder samling i sæt)«.

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

9 Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at Euro Tex på tidspunktet for de faktiske omstændigheder drev en godkendt virksomhed, der beskæftigede sig med indsamling, transport og behandling af brugte beklædningsgenstande og andre tekstilvarer.

10 De genstande, som offentligheden indleverede til gadecontainere, blev sorteret og sammenstillet i kategorier, hvilket foregik i flere faser. De genstande, som stadig kunne bæres som beklædningsgenstande, blev i etaper udvalgt i overensstemmelse med en række kriterier. De ansatte i Euro Tex, som var ansvarlige for sorteringen og sammenstillingen, havde navnlig til opgave først at udvælge genstande, som i forhold til kundernes efterspørgsel måtte anses for særligt »moderne«.

11 I perioden 1998-1999 leverede Euro Tex sorterede og sammenstillede tekstilprodukter til detailhandlere i Polen. Som bevis for at varerne havde »oprindelsesstatus« i henhold til den ved associeringsaftalen indførte præferencetoldordning, afgav Euro Tex oprindelseserklæringer for de leverede varer på handelsfakturaerne eller fremlagde EUR.1-varecertifikater.

12 Efter en kontrol foretaget i Euro Tex' lokaler på anmodning fra de polske myndigheder, fastslog Hauptzollamt ved afgørelse af 19. juli 2001, at virksomheden ikke havde været i stand til at bevise varernes oprindelsesstatus. Desuden tilbagekaldte de tyske myndigheder EUR.1-varecertifikaterne og meddelte, at de ville oplyse de polske myndigheder om resultatet af kontrollen foretaget på stedet.

13 Euro Tex påklagede denne afgørelse til Hauptzollamt, der ved afgørelse af 30. juni 2002 afviste klagen som ugrundet. I sin afgørelse konkluderede Hauptzollamt bl.a., at betingelserne i protokol nr. 4 for at anse brugte tekstiler, bestemt til fortsat at skulle bæres som beklædningsgenstande, for fuldt ud fremstillet i Fællesskabet ikke var opfyldt. Derudover blev det i afgørelsen præciseret, at sorteringen og sammenstillingen i det foreliggende tilfælde kun udgjorde en minimal behandling, som ikke havde nogen betydning for produkternes oprindelse.

14 Herefter anlagde Euro Tex sag ved Finanzgericht Düsseldorf med påstand om, at det fastslås, at Hauptzollamts skrivelse til de polske toldmyndigheder, hvorved det blev meddelt, at oprindelseserklæringerne og oprindelsescertifikaterne var ukorrekte, var ulovlig.

15 Da Finanzgericht Düsseldorf er i tvivl om, hvorledes artikel 7, stk. 1, litra b), skal fortolkes, har retten besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er de i kendelsen nærmere beskrevne sammenstillingsaktiviteter mere vidtgående end de aktiviteter, der udgør en enkel foranstaltning i form af sammenstilling i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i protokol nr. 4?«

16 Finanzgericht Düsseldorfs spørgsmål opstår navnlig på grund af forskelle mellem flere af sprogudgaverne af protokol nr. 4. Ifølge den forelæggende ret synes visse sprogudgaver af denne protokol at sondre mellem enkle sammenstillingsforanstaltninger og komplekse sammenstillingsforanstaltninger, mens andre sprogudgaver synes at lægge til grund, at alle de i protokollens artikel 7, stk. 1, litra b), nævnte foranstaltninger pr. definition er »enkle«.

17 Mens den tyske udgave af artikel 7, stk. 1, litra b), i protokol nr. 4 f.eks. henviser til »einfaches Entstauben, Sieben, Aussondern, Einordnen, Sortieren (einschließlich des Zusammenstellens von Sortimenten)« og den franske udgave til »opérations simples de dépoussiérage, de criblage, de triage, de classement, d'assortiment (y compris la composition de jeux de marchandises)«, er der således i den engelske udgave af bestemmelsen anvendt formuleringen »simple operations consisting of removal of dust, sifting or screening, sorting, classifying, matching (including the making-up of sets of articles)«.

Det præjudicielle spørgsmål

18 Med spørgsmålet ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om der i lyset af bestemmelserne i protokol nr. 4 skal sondres mellem enkle sammenstillingsaktiviteter og mere komplekse sammenstillingsaktiviteter. Førstnævnte må i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i protokol nr. 4 anses for en bearbejdning eller forarbejdning, der er utilstrækkelig til at give en vare »oprindelsesstatus«, mens sidstnævnte kan anses for en bearbejdning eller forarbejdning, der er tilstrækkelig til at give oprindelsesstatus i medfør af protokollens artikel 6. I tilfælde af, at der bør foretages en sådan sondring, ønsker Finanzgericht Düsseldorf oplyst, om de sammenstillingsaktiviteter, som Euro Tex foretager, er omfattet af den sidstnævnte kategori, nemlig kategorien med mere komplekse foranstaltninger.

Indlæg for Domstolen

19 Euro Tex har gjort gældende, at sammenstillingsaktiviteterne, der foretages som led i genanvendelse af brugte tekstilprodukter, er noget ganske andet end det, der skal forstås ved »enkle sammenstillingsforanstaltninger« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 7, stk. 1, litra b), i protokol nr. 4. Denne bestemmelse omhandler således kun meget enkle foranstaltninger, som ikke kræver nogle særlige kundskaber, og som ikke indebærer nogen reel nyttiggørelse af produkterne. Sammenstilling af brugte tekstilprodukter resulterer derimod i en betydelig nyttiggørelse af disse genstande. Den foregår således ved en række sorteringsforanstaltninger, som de ansatte i genanvendelsesvirksomhederne i øvrigt skal have særlige kompetencer for at kunne varetage (såsom evnen til at genkende stofkvaliteter og modetendenser). Desuden modtager disse ansatte særlig oplæring heri hos virksomheden.

20 Da de sammenstillingsaktiviteter, som er omhandlet i hovedsagen, således kan give de behandlede varer oprindelsesstatus, foreslår Euro Tex at besvare Finanzgericht Düsseldorfs spørgsmål bekræftende.

21 Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, der er af den modsatte opfattelse, har anført, at der ikke i henhold til protokol nr. 4 kan sondres mellem enkle foranstaltninger og mere komplekse foranstaltninger. Dette følger især af en sammenlignende undersøgelse af de forskellige sprogudgaver af denne protokols artikel 7, stk. 1, litra b), og i særdeleshed af den engelske og den nederlandske udgave.

22 En sådan fortolkning af den omhandlede bestemmelse vil tillige være i overensstemmelse med reglerne i bilag D.1 til den internationale konvention om forenkling og harmonisering af regler om toldbehandling (herefter »Kyoto-konventionen«), hvoraf en række tillæg er blevet godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 77/415/EØF af 3. juni 1977 (EFT L 166, s. 1).

Domstolens besvarelse

23 Den forelæggende rets spørgsmål drejer sig om, hvorvidt de aktiviteter, der er omhandlet i hovedsagen, kan kvalificeres som enkle eller komplekse foranstaltninger. I denne forbindelse har hovedsagens parter til støtte for deres fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra b), i protokol nr. 4 i det væsentlige henvist til de uoverensstemmelser, der er mellem de forskellige sprogudgaver af denne bestemmelse.

24 Det må konstateres, at visse sprogudgaver af nævnte bestemmelse både kan fortolkes i den retning, som sagsøgeren i hovedsagen har foreslået, og i den retning, som Kommissionen har foreslået. Dette er navnlig tilfældet hvad angår den tyske (»einfaches«), den franske (»les opérations simples de«), den spanske (»las operaciones simples de«), den italienske (»le semplici operazioni di«) og den portugisiske (»simples operações de«) udgave.

25 Imidlertid fremgår det af andre sprogudgaver, at de foranstaltninger, som er omhandlet i bestemmelsen, pr. definition er »enkle«. Dette kan udledes af udtrykkene: »simple operations consisting of« i den engelske udgave, »enkle foranstaltninger som« i den danske udgave, »eenvoudige verrichtingen zoals« i den nederlandske udgave, og »enkel behandling bestående i« i den svenske udgave.

26 Som Kommissionen har gjort gældende, er en fortolkning, som består i at anse alle de i artikel 7, stk. 1, litra b), i protokol nr. 4 nævnte foranstaltninger for enkle, således ikke i strid med en eneste af de sproglige udgaver af protokollen, hvorimod den fortolkning, Euro Tex har foreslået, og som består i at sondre mellem enkle og komplekse sammenstillingsforanstaltninger, ikke vil være i overensstemmelse med de i den foregående præmis nævnte sprogudgaver.

27 Under alle omstændigheder bemærkes, at i henhold til fast retspraksis skal de forskellige sprogudgaver af en fællesskabsbestemmelse fortolkes ensartet, og når der er uoverensstemmelse mellem udgaverne, skal den pågældende bestemmelse derfor fortolkes på baggrund af den almindelige opbygning af og formålet med det regelsæt, som den indgår i (jf. dom af 17.12.1998, sag C-236/97, Codan, Sml. I, s. 8679, præmis 28, af 13.4.2000, sag C-420/98, W.N., Sml. I, s. 2847, præmis 21, og af 16.3.2006, sag C-332/04, Kommissionen mod Spanien, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 52).

28 I henhold til fjerde og sjette betragtning til beslutning nr. 1/97 har denne til formål at »lette handelen og forenkle de administrative byrder« samt at »lette arbejdet for brugerne og toldmyndighederne«. Som Kommissionen har anført, ville det således være til skade for formålet om forenkling og om retssikkerhed at kræve af de nationale myndigheder, at de bl.a. skal sondre mellem enkle og komplekse sammenstillings-, afstøvnings- og sigtningsforanstaltninger, uden at der i protokollen er anført noget kriterium eller parameter, på grundlag af hvilket en sådan sondring kan foretages.

29 Desuden bemærkes, at ændringen af artikel 7, stk. 1, litra b), i protokol nr. 4, som blev gennemført ved afgørelse nr. 4/2000, også synes at støtte denne fortolkning af bestemmelsen, idet udtrykket »enkle foranstaltninger« er blevet slettet fra bestemmelsen.

30 Herefter kan der hverken på baggrund af artikel 7, stk. 1, litra b), i protokol nr. 4 eller på baggrund af denne protokols formål udledes nogen sondring mellem enkle og komplekse sammenstillingsforanstaltninger.

31 Endelig skal det tilføjes, at Kyoto-konventionens bestemmelser, som parterne har henvist til i deres indlæg, heller ikke kan bekræfte en sådan sondring.

32 I tilfælde som det, der er omhandlet i hovedsagen, lader regel 3 i bilag D.1 til Kyoto-konventionen således en vares oprindelse være afhængig af, hvor den har undergået den »sidste væsentlige forarbejdning eller bearbejdning«. Bilagets regel 6 bestemmer, at »[p]rocesser, som ikke bidrager til eller kun i ubetydeligt omfang bidrager til at give varen dens væsentlige karakteristika eller egenskaber«, ikke bør betragtes som væsentlig forarbejdning eller bearbejdning. I denne forbindelse anføres bl.a.: »behandling med henblik på udbedring af varens emballage eller handelskvalitet eller på at klargøre den til transport, såsom opsplitning eller samling af colli, inddeling og sortering af varerne samt ompakning« og »blanding af varer af forskellig oprindelse, forudsat at den fremstillede vares karakteristika ikke er væsentligt forskellige fra de varers karakteristika, som er blevet blandet«. I disse bestemmelser nævnes således ikke nogen sondring mellem enkle foranstaltninger og komplekse foranstaltninger.

33 Finanzgericht Düsseldorfs spørgsmål skal derfor besvares med, at da artikel 7, stk. 1, litra b), i protokol nr. 4 ikke gør det muligt at sondre mellem enkle og mere komplekse sammenstillingsforanstaltninger, er sammenstillingsaktiviteter som de i forelæggelseskendelsen beskrevne omfattet af begrebet enkle sammenstillingsforanstaltninger i denne bestemmelses forstand.

Sagens omkostninger

34 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Da artikel 7, stk. 1, litra b), i protokol nr. 4 til Europaaftalen om oprettelsen af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side, som ændret ved afgørelse nr. 1/97 truffet af Associeringsrådet mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side den 30. juni 1997, ikke gør det muligt at sondre mellem enkle og mere komplekse sammenstillingsforanstaltninger, er sammenstillingsaktiviteter som de i forelæggelseskendelsen beskrevne omfattet af begrebet enkle sammenstillingsforanstaltninger i denne bestemmelses forstand.

Underskrifter